EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 50 12 dec. 1964
35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.



HALLO, beste vrienden!



TOEN onze fotograaf een plaatje wilde maken van zanger Johnny Lion en zijn trouwe vierwieler (een Vauxhall met een al respectabele leeftijd), gebeurde er iets geks. Hoewel het zonnetje lekker scheen en Johnny in zijn lichte jas trots tegen zijn wagen aanleunde, klaar om naar het vogeltje te lachen, was het geheel volgens de fotograaf niet kleurrijk genoeg. Voorzichtig plaatste hij die opmerking, waarop Johnny meteen zijn fiets pakte en er vandoor ging, om even later terug te komen met... een paar potten verf! Hij nam de gele, liet de inhoud ervan over de voorkant van zijn wagen druipen en begon de verf toen met een dikke kwast uit te strijken... Vandaar dit toch wel merkwaardige plaatje.

Johnny Lion is niet de enige tienerster met een eigen auto. Niet alleen voor hun werk, maar ook voor hun plezier hebben bijvoorbeeld ook Willeke Alberti, Ciska Peters en Rob de Nijs een eigen vervoermiddel. Willeke heeft haar hart verpand aan een spierwitte BMW 1800, Ciska rijdt in een Ford Taunus 12M en Rob heeft een sportwagentje gekozen: de Fiat 1500. Op de bladzijden 22 en 23 kun je wat meer te weten komen over deze drie jonge Nederlandse artiesten, die het enorm druk hebben, maar tussen alle afspraken door nog net even tijd konden vinden om iets over zichzelf te vertellen en een foto speciaal voor jullie te laten maken.

Denk niet dat je hen óók met verf ziet knoeien. Daarvoor zijn ze te zuinig op hun prachtige auto's!

VERZOEK

Indien U weekabonnee bent, wilt U dan zo vriendelijk zijn om in verband met de feestdagen straks nr. 51 en 52 tegelijk te betalen? Onze medewerkers die uw Pep bezorgen, zullen U dankbaar zijn.



VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

HET HAZEPAD

De oplossing van deze puzzel begint met een haas. Je kunt hem niet zien, want hij heeft het hazepad gekozen. Hoe je dat pad kunt vinden? Begin maar 'ns met het woord „haas". Vandaaruit ga je op zoek naar het tweede woord, dat je moet invullen in het schema op de tekening met het nummer één. Er is in dat tweede woord één letter van „haas" veranderd en nu is de naam van die groene rij struiken ontstaan. Het volgende woord (2) bestaat uit drie letters van het vorige woord en één andere letter. Ook de volgorde van de letters kan veranderen. Als je zo alle vijf woorden hebt ingevuld, vormen de laatste letters, die in de rode vakjes staan, met z'n vijven een nieuw woord van vijf letters. En dát woord lag nou op het hazepad en is de oplossing van deze puzzel. Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur deze vóór 17 december naar: Redactie PEP, Postbus 1444, Amsterdam.

Zet in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: PEP-prijsvraag nr. 50.

Ivanhoe

Natuurlijk heb je hem herkend op onze voorplaat: Ivanhoe, de bestrijder van het onrecht, de toevlucht van onderdrukten. Vanaf deze week zal hij met zijn trouwe schildknaap Gurth in PEP zijn opwindende avonturen beleven! Op pagina 6 begint het eerste verhaal van IVANHOE!

Oplossing van prijsvraag nr. 48:
KNAL, KAN, KA.
KANTEEL, KANEEL, LAKEN.

PRIJZEN

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een fototoestel; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde bal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 43 ZIJN:

1e prijs: Jannie Bak, Chr. de Wetstr. 8', A'dam-O; 2e prijs: Piet v. d. Endt, Emmastraat 29, Yerseke; 3e prijs: Ineke en Dick Gerssen, Akker 51, De Bilt; 4e prijs: Talkje en Sietse Linstra, Dr. Kijlstraweg 48, Molend post Giekerk.

De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in Pep komt te staan, thuisgestuurd.



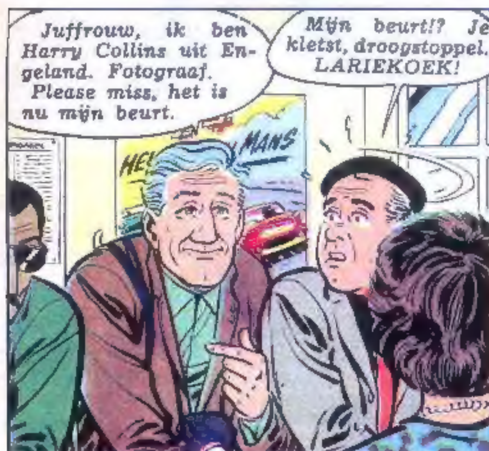




DE 13 IS AAN START



Uit alle delen van de wereld [illegible] gekomen om verslagen te maken van de 24 Uren van Le Mans, die dit jaar opwindender belooft te worden dan ooit!































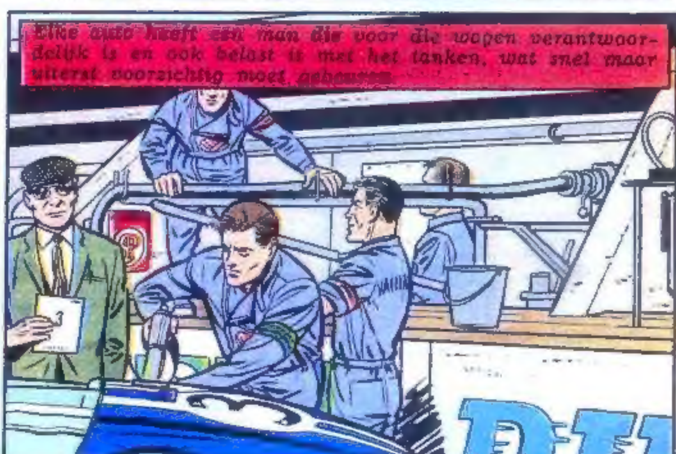


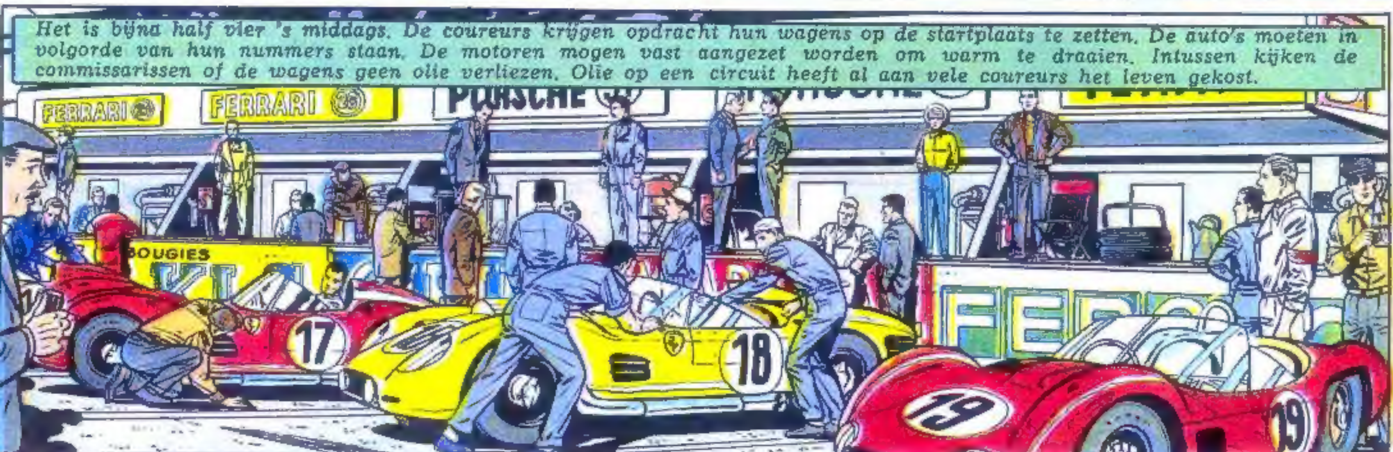












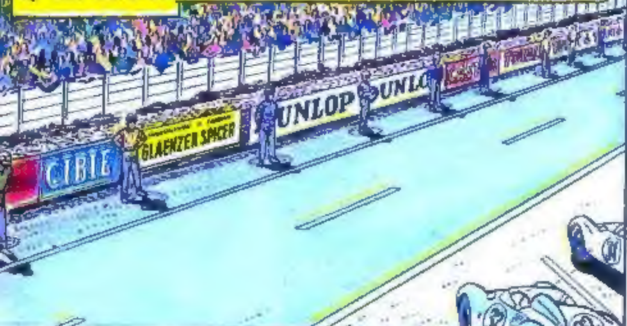
Steve heeft de tijd niet meer om Michel te waarschuwen...





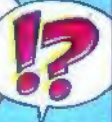
















Maar hij weet dat Cramer zijn bedreiging zal uitvoeren!

Ivanhoe

Na een geslaagde jachtpartij zijn Ivanhoe en de Saksische landjonker Baldwin, door ridder Maurice de Bracy uitgenodigd om in zijn burcht de jachtbuit, een wild zwijn, te komen verorberen....

EIGENLIJK IS HET **MIJN** JACHTBUIT, DE BRACY. HET ZWIJN WERD OP MIJN GRONDGEBIED NEERGELEGD!

WIJ ONTDEKTEN HET ZWIJN OP...

... **MIJN** GRONDGEBIED! TOEN VLUCHTTE HET DIER NAAR HET ONNOZELE LAPJE GROND VAN JOU, DAT MIDDEN IN MIJN JACHTTERREIN LIGT!
















EN IVANHOE HEEFT MAAR AL TE ZEER GELIJK. OP DATZELFDE MOMENT HAAST DE BRACY ZICH NAAR DE BURCHT VAN PRINS JAN...


AH, DE BRACY! WELKOM, VRIEND! WAT IS HET DOEL VAN JE ONVERWACHTE BEZOEK?


U MOET MIJ HELPEN DIE KOPPIGE SAKS BALDWIN EEN STUK GROND TE ONTFUTSELEN, SIRE. IK HEB 'N PLAN. IK LAAT MIJN JAGERS EEN LEVEND HERT IN EEN STRIK VLAKBIJ DE GROND VAN BALDWIN NEERLEGGEN.


ALS SCEAF, DE HORIGE VAN BALDWIN, HET HERT ZIET, ZAL HIJ KOMEN KIJKEN EN OP DAT MOMENT KOMEN MIJN JAGERS TEVOORSCHIJN! SCEAF ZAL TERECHT MOETEN STAAN, OMDAT HIJ OP MIJN GRONDGEBIED EEN HERT HEEFT GESTRIKT!


U ZULT DE RECHTSPRAAK LEIDEN, SIRE. U VEROORDEELT SCEAF TOT EEN HOGE GELDBOETE. HIJ KAN DAT NIET BETALEN, DUS ZAL BALDWIN ER VOOR OP MOETEN DRAAIEN!


MAAR BALDWIN IS ARM. HIJ ZAL DIE BOETE ALLEEN KUNNEN BETALEN ALS HIJ DAT STUKJE GROND AAN MIJ VERKOOPT!
EEN PRACHTIG PLAN! VOER HET SNEL UIT... DE RECHTSZITTING ZAL IN JOUW BURCHT PLAATSVINDEN!


EN ZO...
DENK ER OM: SCEAF MOET **OVER** DE BEEK ZIJN VOOR JULLIE INGRIJPEN!


EEN UUR DAARNA...
AI, EEN GEWOND HERT! WAT ZOU ER MET DAT DIER GEBEURD ZIJN?


MAAR 'NS KIJKEN OF IK ER IETS AAN KAN DOEN...


HANDEN AF VAN DAT HERT!
JIJ HEBT HET DIER GESTROOPT OP HET GRONDGEBIED VAN RIDDER MAURICE DE BRACY! DAT IS EEN ZWARE MISDAAD, KEREL!
WORDT VERVOLGD



BOB SPAAK OP ZIJN SPORTPRAATSTOEL

ONZE ENGELSE LEERMEESTERS

HET Nederlandse elftal heeft weer tegen Engeland gespeeld, tegen de Engelse profs wel te verstaan. Ik heb je al weleens verteld dat de Engelsen het vroeger niet nodig vonden hun beroepsspelers naar Nederland te sturen. Terecht natuurlijk, want onze mensen waren ook maar amateurs, dus lag het voor de hand dat de interlands tussen de amateurelftallen van beide landen werden gespeeld. En toch zat er iets scheefs in, want tegenover het sterkste team dat Nederland op kon stellen, trad **niet** aan het sterkste elftal dat de Engelsen op de been konden brengen. Nou ja, gelukkig maar, hoor, want we hadden in die dagen al de grootste moeite met de amateurs van het voetballand nr. 1, dat Engeland toen nog was.

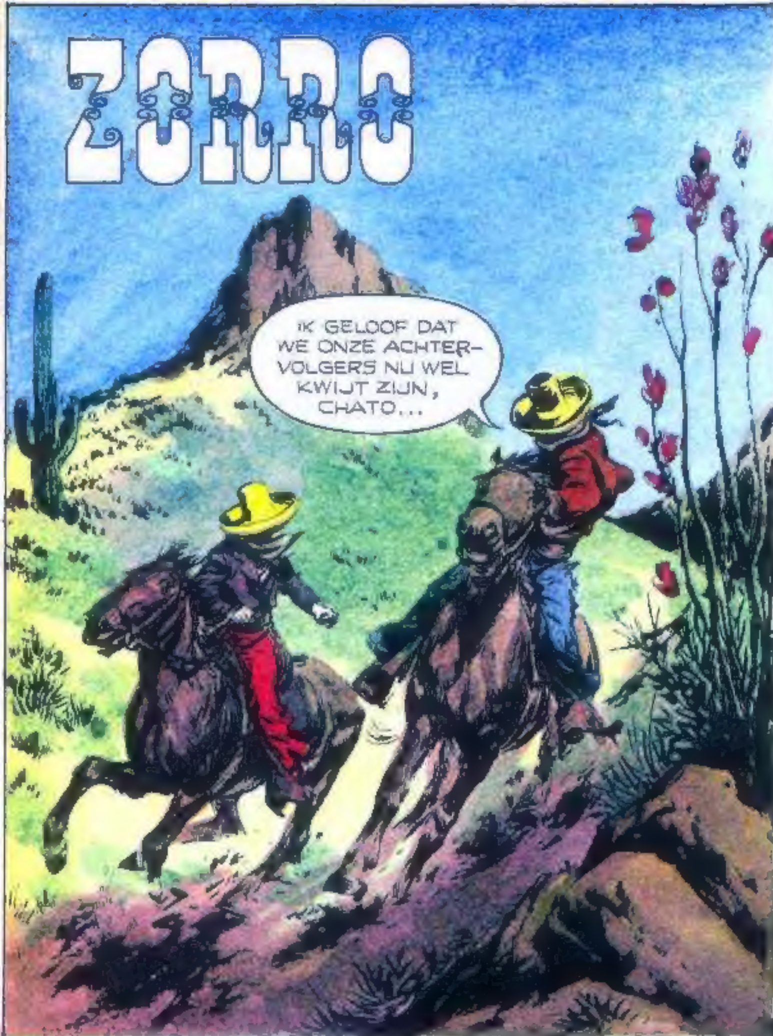
Later, toen het Nederlandse voetbal internationaal een naam gekregen had (dat was in de jaren '30), zagen de Engelsen ons al aardig voor vol aan. En zo herinner ik me een zeer regenachtige zaterdagmiddag in 1935, toen het Nederlands elftal in het Olympisch Stadion in Amsterdam tegen Engeland speelde en met maar 1-0 verloor. Het was de eerste maal dat ons elftal tegen de vakkundige profs van de overkant van de Noordzee speelden, en het resultaat mocht gezien worden. Met de rust hadden al die beroemde Engelse aanvallers nog geen kans gezien Leo Halle te passeren. Pas in de tweede helft slaagde rechtsbuiten Worall erin, de bal uit een voorzet van linksbinnen Westwood langs keeper Halle te laten glijden en dat was alles. De uitslag zou voor ons nog mooier geweest zijn als Frank Wels in de laatste minuut van de wedstrijd, vrij voor doel gekomen, de bal niet tegen de uitlopende doelman Hibbs had aangeschoten in plaats van voorbij deze uitstekende keeper, maar ja, dat is nakaarten. Verder zaten er voor onze aanvallers (Beb Bakhuys stond middenvoor) heel weinig kansen in, vooral dank zij het prachtige werk van spil Barker en de beroemde Arsenal-backs Male en Hapgood. Toch is me van deze wedstrijd in de allereerste plaats de verschrikkelijke regen bijgebleven. Jongens, jongens, wat goot het op die 18de mei, 't water kwam bij bakken uit de hemel, het was geen seconde droog, het sauste maar door en toen ik eindelijk thuis was (geld voor de tram kon er in verband met de prijs van het kaartje niet op overschieten), was ik tot op m'n hemd drijfnat.

Ik geloof dat de Engelsen op dat moment wel overtuigd waren van de capaciteiten der Nederlandse voetballers, maar ruim elf jaar later, op 27 november 1946, werden ze min of meer gedwongen die mening te herzien. Op die datum speelde ons Nederlandse elftal in Huddersfield een hoogst ongelukkige wedstrijd tegen de Engelse prof-formatie, een wedstrijd die met niet minder dan 8-2 verloren ging. Toch dacht ik niet dat het krachtsverschil tussen de Engelsen en de onzen toen zo verschrikkelijk groot was. Het zat meer in de tactiek. Nederland was nog niet tot het werkelijk moderne voetbal overgegaan, deed nog (te) weinig aan voortdurende dekking van de tegenstander en was van de noodzaak van het stopperspilsysteem nog niet ten volle overtuigd. Daardoor konden de Engelsen, die allang modern voetbalden, eigenlijk doen waarin ze zin hadden. Hun midvoor Tommy Lawton zei dan ook na de wedstrijd dat hij zelden zo'n prettige middag had beleefd. Overigens moet ik hierbij meteen vertellen dat de Engelse amateurs in die periode toch ook niet voor de poes waren. Zo herinner ik me de wedstrijd in het voor-Olympisch toernooi van 1948, toen de Engelse amateurs (of ze nou allemaal wasechte amateurs waren, zullen we dan maar even in het midden laten, maar het was in geen geval het sterkste elftal dat Engeland op kon stellen) met 4-3 van Oranje wonnen en zo zie je dan maar, dat het nog niet zo verschrikkelijk lang geleden is dat Nederland aan die amateurs van de andere kant de handen meer dan vol had.

Er is, in de geschiedenis van de landenwedstrijden tussen Nederland en Engeland, één wedstrijd die niemand ooit zal vergeten. Die wedstrijd is gespeeld op 24 maart 1913 op Houtrust in Den Haag en die wedstrijd heeft Nederland gewonnen. Bejaarde mensen die zich dat herinneren of die er bij zijn geweest, krijgen nog steeds tranen in de ogen als ze daarover praten. Nou nee, dat is natuurlijk overdreven, maar een feit is wel dat deze wedstrijd in de geschiedschrijving van het Nederlandse voetbal een zeer aparte plaats heeft gekregen. Het moet ook een groot feest zijn geweest. Huug de Groot van Sparta scoorde voor ons twee doelpunten, Just Göbel van Vitesse liet zich maar één keer passeren en na afloop ging het complete elftal op de schouders. Als ik mijn vriend ir. Van Emmenes geloven mag, die de wedstrijd gezien heeft, dan waren er vele dames en heren op het veld wie de ontroering te machtig werd. Goed, er is daar op Houtrust dus door dezen en genen wel een traantje weggepikt en dat is mooi, maar het is allemaal al zo lang geleden (ruim een halve eeuw), dat we er niet langer bij stil zullen staan. De Engelsen zijn niet meer de grote meesters van weleer en wij eigenlijk ook niet meer de brave leerlingen, hoewel we tóch nog wel iets van ze op kunnen steken!



...krijgen nog steeds tranen in de ogen...


ZORRO
IK GELOOF DAT WE ONZE ACHTER-VOLGERS NU WEL KWIJT ZIJN, CHATO...


AH, DAAR ZIJN ER NOG EEN PAAR VAN ONS!
BENG!


IN MEXICO IS DE GROND ONS TE WARM ONDER DE VOETEN GEWORDEN. VOORLOPIG ZULLEN WIJ HIER IN CALIFORNIË BLIJVEN.


EERST GAAN WIJ IN LOS ANGELES KIJKEN OF DAAR NIETS TE HALEN IS...
LOS ANGELES! MAAR DAAR IS ZORRO!


JIJ BENT NIET BANG VOOR ZORRO. JIJ BENT EEN VAN DE BANDIDO'S VAN EL CUCHILLO.... VERGEET DAT NOOIT!


INTUSSEN...
AH, SERGEANT GARCIA! GA ZITTEN. EEN GLAS WIJN?
DAT KAN, NU DE COMMANDANT VOOR EEN PAAR DAGEN NAAR SACRAMENTO IS, NIETWAAR?


HA, HA! DIE DON DIEGO! ALTIJD GRAPJES!


DON ALESSANDRO, IK KOM DE RANCHERO'S VERTELLEN DAT HET GROTE PAKHUIS KLAAR IS.
MOOI! ALS DON LOPEZ TERUG IS, ZULLEN WIJ DE HUIDEN UIT SAN PEDRO LATEN KOMEN.


MAAR VADER! ONZE SERGEANT WIL ZO GRAAG EEN GOEDE BEURT MAKEN... VOOR DE COMMANDANT TERUG IS, MOET DE HELE PARTIJ HUIDEN VEILIG IN 'T PAKHUIS ZIJN OPGESLAGEN, NIET?


EH, NOU ...KIJK, IK...
WAAROM ZOUDT U HEM DIE KANS NIET GEVEN? GOED, HET IS EEN WAARDEVOL TRANSPORT, MAAR OM ZÓVEEL HUIDEN TE STELEN IS ER 'N BENDE VAN MINSTENS TIEN MAN NODIG!


EN ZOVEEL BANDIETEN ZIJN IN HEEL LOS ANGELES NIET TE VINDEN!


NOG NIET, NEE, MAAR LANG ZAL DAT NIET MEER DUREN...
EL CAMINO REAL ... DE WEG NAAR LOS ANGELES EN RIJKDOM!

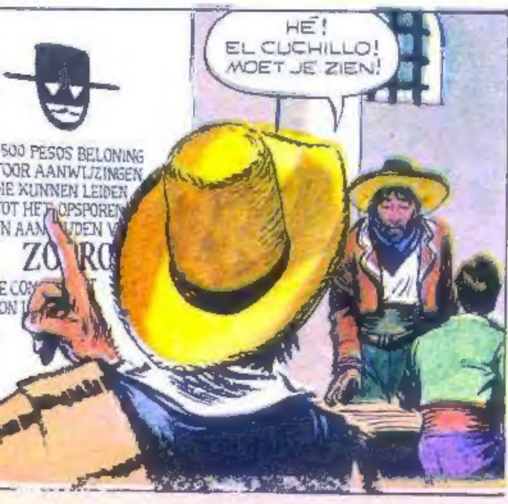

LATER...
SERGEANT, JE BEGINT MIJ TE VERVELEN!
JA MAAR, SEÑOR, U **MOET** MIJ ANTWOORD GEVEN!
?


AH, DON DIEGO! DEZE SEÑORES MEXICANOS WILLEN GEEN ANTWOORD GEVEN OP MIJN VRAGEN!


DE WET EIST VAN ELKE VREEMDELING ZIJN NAAM EN 'T DOEL VAN ZIJN BEZOEK ...MAAR DAT HOEFT TOCH NIET **METEEN?**


WAAROM ZOUDEN WE NIET EERST MET Z'N DRIEËN IN DE HERBERG 'N GLAS WIJN DRINKEN?
GRACIAS, SEÑOR.
SI... WAAROM NIET?


EN ZO...
WIJN VOOR MIJN VRIENDEN EN MIJ, PEDRO!


HÉ! EL CUCHILLO! MOET JE ZIEN!
1500 PESOS BELONING VOOR AANWIJZINGEN DIE KUNNEN LEIDEN TOT HET OPSPOREN EN AANHOUDEN V
ZORRO

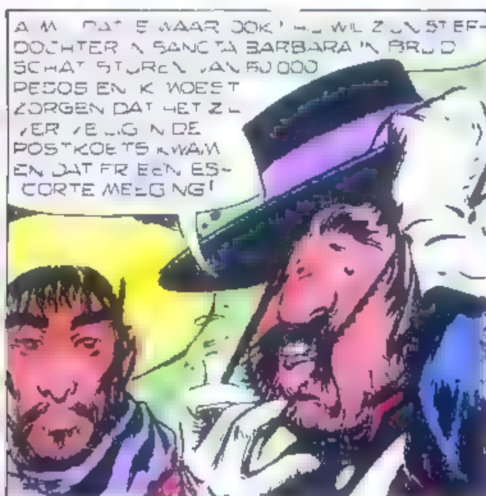

1500 PESOS BE VOOR AANWI DIE KUNNEN I TOT HET OPSP EN AANHOUD
ZORR
COMMANDA


M-MAAR KIJK DAN TOCH! VIJFTIENHONDERD PESOS! **VIJFTIENHONDERD PESOS!**
IK WENS NIET DAT MIJN NAAM OVERAL RONDGEBAZUIND WORDT!
COMMANDAN
ON LOPEZ

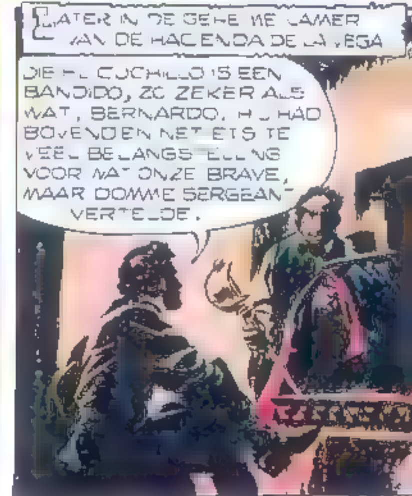

ZIJN NAAM WEET JE NU: EL CUCHILLO, "HET MES" EN ALS JE 'T MIJ VRAAGT, ZIJN HET BANDIDO'S.
UH?


NEEMT U MIJ NIET KWALIJK, SEÑORES, MAAR SOMS VERGETEN MIJN VRIENDEN HUN MANIEREN...


ER IS EEN BOODSCHAP VOOR U ACHTERGELATEN, SERGEANT, VAN DON FRANCISCO, DIE.
WAT?! DON FRANCISCO!

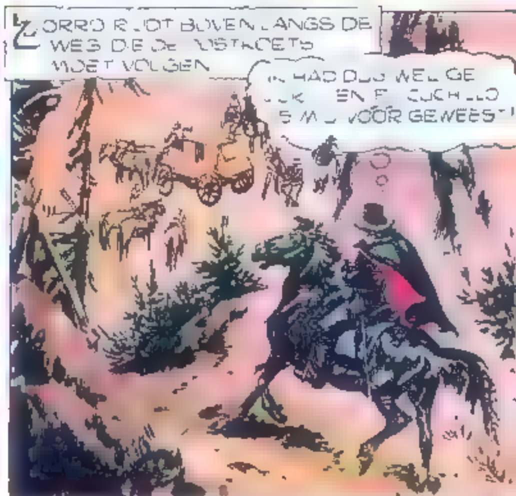

AH MIJ... DAT IS WAAR OOK! HIJ WIL ZIJN STIEFDOCHTER IN SANCTA BARBARA IN BRUIDSCHAT STUREN VAN 50 000 PESOS EN IK MOEST ZORGEN DAT HET ZILVER VEILIG IN DE POSTKOETS KWAM EN DAT ER EEN ESCORTE MEEGING!


OPZIJ! OPZIJ!
VIJFTIG DUIZEND PESOS... DAT IS EEN AARDIG BEDRAG OM MEE TE BEGINNEN!


LATER IN DE GEHEIME KAMER VAN DE HACIENDA DE LA VEGA
DIE EL CUCHILLO IS EEN BANDIDO, ZO ZEKER ALS WAT, BERNARDO. HIJ HAD BOVENDIEN NIET ETS TE VEEL BELANGSTELLING VOOR WAT ONZE BRAVE, MAAR DOMME SERGEANT VERTELDE.


JA, DIT KON WEL EENS EEN INTERESSANTE AVOND WORDEN VOOR ZORRO!

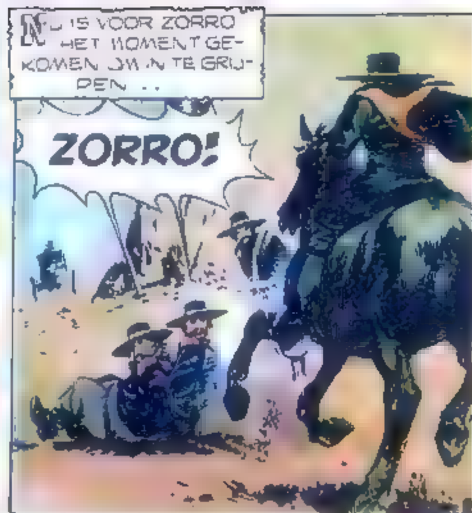

EN VOOR EL CUCHILLO


ZORRO RIJDT BOVEN LANGS DE WEG DIE DE POSTKOETS MOET VOLGEN
IK HAD DUS WEL GELIJK... EN EL CUCHILLO IS MIJ VOOR GEWEEST!


ZILVER! EEN KIST VOL! MAAR DAT IS TE ZWAAR OM ZO MEE TE NEMEN.


WIJ GAAN MET ELKAAR JIJ EN IK BRENGEN DE KOETS NAAR EEN STILLE PLEK, SLAAN ER DE KIST IN ELKAAR EN LATER VERDELEN WE DE BUIT.
ZOVER MOEST IK HET MAAR NIET LATEN KOMEN...


DE PAARDEN VAN DE LANSIERS ... NEMEN WE DIE MEE?
NEE! OP DIEFSTAL VAN PAARDEN STAAT IN DIT LAND DE DOODSTRAF, ZEKER ALS JE JE VERGRIJPT AAN PAARDEN VAN DE OVERHEID!


NU IS VOOR ZORRO HET MOMENT GEKOMEN OM IN TE GRIJPEN ..
ZORRO!


H-HELP! HIJ WIL ME VERMOORDEN!


HIJ... HIJ HAD ME HAAST VERMOORD. VOORUIT, ACHTER HEM AAN! WAT STAAN JULLIE DAAR NOU? WAAR WACHTEN JULLIE NOG OP?
EH, MISSCHIEN WILT U ONS EERST EVEN LOSMAKEN, SERGEANT?


IK GELOOF DAT WE GEVOLGD WORDEN. ZULLEN WIJ ONS HIER PROBEREN TE VERBERGEN?
NEE, HET IS MAAR EEN MAN, RIJ DOOR


ZO, HIER ZULLEN WIJ HEM OPWACHTEN. IK KREEG DE INDRUK DAT HET DIE ZORRO VAN JOU WAS ...


IK HOOR HEM NIET MEER!
IK ZAL 'NS VAN BOVENAF GAAN KIJKEN


WAAROM GEEF JE HEM NIET ZIJN DEEL? HET IS ZIJN GEBIED HIER!
WAAR IK BEN, DAAR IS HET MIJN GEBIED! HIJ KRIJGT GEEN PESO!


ZIE JE AL WAT?


W-WA...?

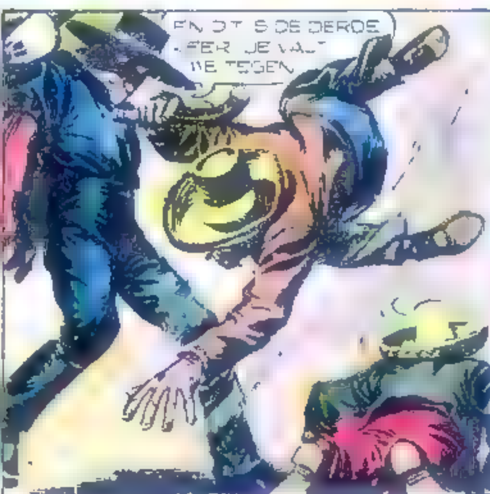

WOK!


KOM MAAR NEER NAAR BENEDEN, EL CUCHILLO! HIER IS ZORRO!

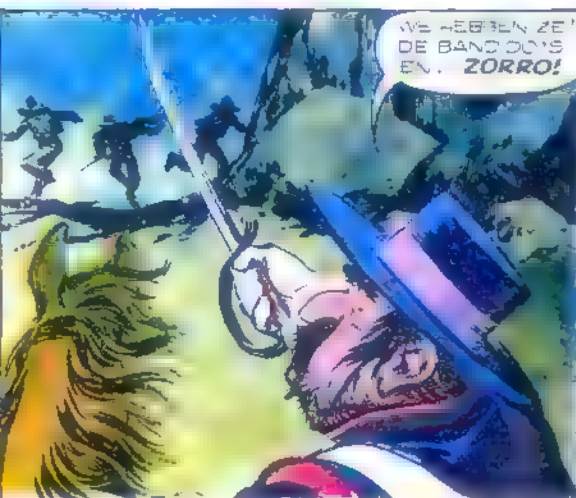

GOED, IK KOM! MAAR WEET DAT EL CUCHILLO NOOIT MIST!

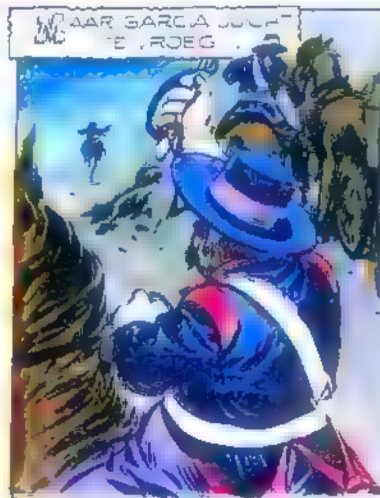

DAN IS DIT TOCH DE EERSTE KEER


ALWEER MIS!
BENG!


EN DIT IS DE DERDE. JE VALT ME TEGEN


DAAR ZIJN ZE!
DE... DE LANSIERS!


WE HEBBEN ZE! DE BANDIDO'S EN... ZORRO!


MAAR GARCIA JUICHT TE VROEG...


AL HET ZILVER IS ER NOG SERGEANT
DAT PAARD DAT IS VAN EL CUCHILLO! DUS HIJ ZAT HIER ACHTER!


JUIST JA, EERST MOETEN WE HET ZILVER BRENGEN. DIE BOEF NOG WEL EN ZORRO OOK!


DAN MAG JE WEL VLUG ZIJN, SERGEANT. ANDERS HEBBEN WIJ HEM AL TE PAKKEN GEHAD!



In de film „Sam van Hiernaast" komen de meest vreemdsoortige toestellen voor. Hier zie je zo'n apparaat in aanbouw!

HET MONSTER VAN SAM VAN HIERNAAST

Hoofdrolspeler Jack Lemmon voor de fantastische „rommel-mobiel", die meer dan vijftigduizend gulden heeft gekost, en waaraan vijf mensen dertig dagen lang werkten!

EEN oude springveren matras, een gieter, een wringer, een trombone, een opgezette havik, een oude grammofoon, een stoombootfluit, een windwijzer, een halve etalagepop gekleed als een soldaat uit de eerste wereldoorlog, zet dat allemaal bij elkaar en wat heb je? Gewoon een hoop rommel, die bij opbod verkocht, misschien net een tientje zou opbrengen. Maar dank zij de vindingrijke geest van Hollywoods man voor „speciale effecten", Geza Gaspar, en zijn niet te stuiten scheppingsdrang is de waardeloze stapel afval omgevormd tot een waar kunstwerk. Hoewel wij er nog steeds niets anders in zien dan een hoop oud roest, wordt het in kunstenaarskringen een mobiel genoemd, ofte wel een uiting van vrije vormgeving. Het materiaal is niet belangrijk, alles is goed genoeg. Het hele geval schijnt te leven, doordat de verschillende onderdelen allemaal afzonderlijk bewegen. De trombone speelt, de grammofoon krast, de havik klappert met zijn vleugels, de wringer draait — en grijpt een hand tussen de rollen - de stoombootfluit brengt een schor geloei voort en de soldaat salueert volgens de regelen der kunst.

Het „ding", zoals we dit schone gewrocht het best kunnen noemen, is niet gemaakt om alleen maar „mooi" te zijn. Integendeel! Het „ding" gaat in de nieuwe film „Good Neighbor Sam" (voor ons: „Sam van hiernaast") een belangrijke rol spelen naast de hoofdrolspelers Jack Lemmon en Romy Schneider. De film is geregisseerd en geproduceerd door David Swift in opdracht van de filmmaatschappij Columbia.

Het is een dol-dwaze film, waarin Jack Lemmon de rol speelt van een jong reclameman, die als hobby heeft het bouwen van rommel-mobielen. Zijn hele huis staat er dan ook vol mee. Zijn meesterwerk is echter het mobiel van de foto; dit „ding" heeft een omvang van 3 bij 3,5 meter en weegt bijna 3 ton. Ook Gaspar, die het hele gevaarte stukje bij beetje uit zijn hoofd (niet eens van een blauwdruk) heeft gebouwd, is geneigd deze mobiel als een meesterwerk te beschouwen. In ieder geval heeft hij in zijn bijna 30-jarige loopbaan als „speciale effecten"-man nooit iets gemaakt dat deze rommel mobiel overtreft.

Met vier assistenten en ƒ 50 000,— van Columbia heeft Gaspar er 30 dagen aan gewerkt. Uitgangspunt was een drijfas, waar de rest na uitgebreide proefnemingen of per vergissing omheen gegroeid is.

Gaspar haalde de rommelhokken van de studio overhoop op zoek naar vreemde voorwerpen en wanneer hij daar niets naar zijn gading vond, stroopte hij de hele omtrek af tot op de uitgestrekte vuilnisbelt van Los Angeles, een paar kilometer buiten de stad. Had hij iets passends gevonden, dan verbond hij dit aan de drijfas door middel van een aandrijfriem of een raderwerk. Alles bij elkaar heeft Gaspar vijf kilometer riem en ketting gebruikt en negen afzonderlijke motoren. Gaspars werk in de film „Sam van hiernaast" bracht hem voor het eerst in aanraking met de wereld der kunst, maar... waarschijnlijk zal het niet bij deze eerste kennismaking blijven. Op de dag dat de laatste opnamen voor deze film gemaakt werden, is Gaspar gezien toen hij de kofferruimte van zijn auto volstampte met de meest vreemde en grillig gevormde stukken oud roest en afval, die ongetwijfeld in zijn volgende, nog ingewikkelder rommel-mobiel te bewonderen zullen zijn!

DE TOCHT NAAR RUSLAND

SIRE.. het leger bestaat niet meer!" Het was stil na deze woorden van maarschalk Berthier, opperbevelhebber van het Grote Leger, of van wat daarvan was overgebleven... De keizer was verslagen. Op 16 december 1812, ruim een half jaar daarvoor, was Napoleon I van Frankrijk de tocht naar Rusland begonnen aan het hoofd van de Grande Armée, een 600.000 man tellend leger, dat nog nooit zo veel manschappen had geteld. Het Russische leger, onder bevel van Kutusow, trok terug. De Russen wilden een veldslag zo lang mogelijk vermijden. Gebieden waardoor zij terugtrokken, verwoestten zij grondig en het Franse leger begon moeilijkheden te ondervinden met de kleding en voedselvoorziening. Moskou kwam in zicht. Voor het eerst hield het Russische leger halt en bij Borodino kwam het op 7 september tot een gevecht, dat het verschrikkelijkste en bloedigste is geweest dat de Franse troepen ooit hadden geleverd. Ongeveer 50.000 mannen sneuvelden op het slagveld. Onder hen bevond zich een groot aantal generaals. Napoleon won de slag en de weg naar de Russische hoofdstad lag voor hem open. Op 15 september hield Napoleon zijn intocht, maar vond een stille, lege stad. De bevolking had haar verlaten. En toen begon de brand... Vanaf de oude burcht van de Russische Tsaren, het Kremlin keek Napoleon toe hoe een felle storm het vuur verspreidde, waardoor heel Moskou in één grote vlammenzee veranderde. De Russen zelf hadden de brand gesticht. Keer op keer probeerde de keizer in contact te komen met Tsaar Alexander, maar deze bleef onbereikbaar voor Napoleons talrijke pogingen, een vredesverdrag te sluiten. Omdat hij begreep dat hij op deze manier zijn doel voorbijstreefde, besloot Napoleon terug te keren naar zijn land. De 19e oktober vertrok hij met zijn leger uit Moskou en vanaf die dag heeft hij tegenslag op tegenslag gehad; herhaalde aanvallen van Kozakken en Russische soldaten dwongen hem dezelfde route te nemen als hij op de heenweg had gedaan; bij Viazma moest maarschalk Ney zich een weg banen door de vijandelijke legers; vroeger dan normaal viel de winter in, op 3 november begon het te sneeuwen. Al gauw zakte de temperatuur tot 28° onder nul.. De wegen werden ijsbanen en felle sneeuwstormen raasden over het dorre land. De soldaten van het Grote Leger trokken hun ondergang tegemoet. Met honderden tegelijk stierven zij van honger en kou.

De gevallenen werden niet begraven. Zelfs al zouden de overlevenden daar nog de kracht toe hebben gehad, dan was de grond nog te hard geweest om er een kuil in te kunnen maken. Nog één hoop hield de overblijvenden op de been: de stad Smolensk te bereiken. Inderdaad kwam Napoleon met zijn sterk gedunde leger op 9 november in Smolensk aan, maar om de oprukkende Russische overmacht vóór te blijven trok hij op 14 november weer verder, met nauwelijks 50.000 soldaten achter zich.

En nog was het eind niet gekomen aan de lange lijdensweg. Tussen Smolensk en Krasnoïé verloor Napoleon de helft van wat nog was overgebleven. Alle voorgaande rampen en verliezen waren niet te vergelijken met de beproeving die het ongelukkige Franse leger aan de oevers van de Berezina te wachten stond. De dappere mannen van generaal Eblé sprongen gekleed en al in het ijzige water om twee bruggen te slaan, waarover het restant van het eens zo trotse Franse leger zich naar de andere oever van de rivier kon begeven. De noordelijke brug werd pas door generaal Eblé vernietigd toen de laatste overlevenden overgestoken waren, de andere brug is verschillende keren ingestort onder het gewicht van de troepen. Russisch kanonvuur bestookte voortdurend de Fransen... Slechts enkele duizenden overleefden deze rampzalige overtocht. Het Grote Leger, één Frankrijks trots en glorie, was nog maar een wanordelijke troep van 1.500 soldaten en een handjevol officieren. Het Grote Leger bestond niet meer...



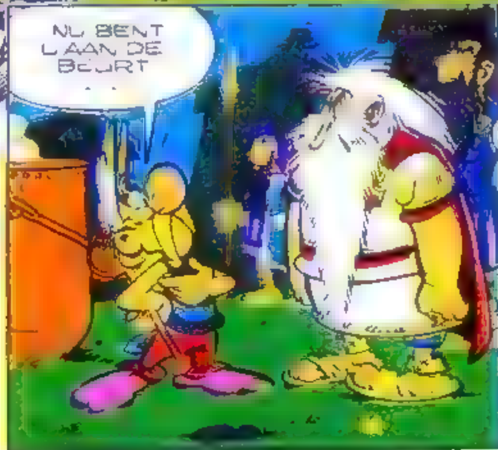
Door de schietgaten van 't Kremlin kijken Napoleon en enkele officieren van zijn staf naar het fel brandende Moskou.


BEREZ
1
2
4
5
6
7
8
9
10
11
12
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
23
24
25
26
29
32
33
35
38
39
1. Russische orde van Sint Joris en (2) van Sint Anna. 3. Russisch vaandel. 4. Enkele overlevenden van een regiment verbranden hun adelaarsvaandel in aanwezigheid van de keizer en de generale staf. 5. Oude buks en oud geweer van het Russische leger. 6. Generaal Marchand. 7. Maarschalk Victor. 8. Koperen adelaar op de sjako's van het grote leger. 9. Pistolen van de officieren. 10. Overzicht van de tocht naar Rusland: A. Koninkrijk Pruisen, B Groothertogdom Polen, C Kovno, D. Vilna, E. Borisov, F Smolensk, G. Slovkovo, H. Borodino, I. Moskou, J. Malojaroslawetz. 11. Maarschalk Ney, wiens dappere gedrag tijdens de terugtocht beroemd geworden is. 12. Generaal Eblé. 13. Dubbelloops pistolen van een ordonnans. 14. Koperen embleem van het Russische leger. 15. Murat. 16. Tocht over en langs de Berezina op kaart gebracht: A. (bij rode pijl) ondiepe plaats in de rivier bij Studianka; hier werden de twee bruggen geslagen. B. Studianka. C het oude Borizov, D. de nieuwe stad Borizov, E. brug naar het werkkamp bij Borizov. 17. nieuw keizerlijk vaandel 1812. 18. Ridderorde van Het Legioen van Eer. 19. Franse orde van De IJzeren Kroon. 20. Maarschalk Kutusow en zijn generale staf in beraad. 21. Sabels van het Russische leger. 22. Maarschalk Oudinot, commandant van de keizerlijke garde tijdens de overtocht van de Berezina. 23. Schema van de bruggen door Generaal Eblé geslagen. 24. Verplaatsbaar dek van
©1964 Dargaud



de brug, door stutten (25) op zijn plaats gehouden. 26. Enkele regimenten hergroeperen zich na de overtocht. 27. In grote wanorde begeeft de lange stoet van het leger zich naar Kovno. 28. De noordelijke brug. 29. De tweede brug, die verschillende keren bezweken is onder het gewicht van de troepen soldaten. 30 en 31. Achterblijvers, die hun kamp hadden opgeslagen vlak bij de brug en rond grote vuren paardenvlees zaten te roosteren. 32. De Kozakken bestookten de Franse kolonne onophoudelijk en wierpen zich op de achtergebleven manschappen. 33 en 34. Gewone regimentswagen, ambulance, reiswagen van de officieren, bagagewagen. 35 en 36. Kampvuren van „achterblijvers" hals over kop in de steek gelaten. 37. Rijdende keuken van de keizer. 38. Stuk Franse artillerie. 39. Kozakken. 40. Arreslede, zoals die door de keizer tijdens de tocht naar Rusland gebruikt werd. 41. Een beeld van de terugtocht, nagelaten door ooggetuige Faber du Faur, die na zijn gevangenschap enkele sprekende schetsen wist t maken, die grote waarde hebben voor het inzicht in de gang van zaken. Deze tekening laat een Frans officier zien met zijn vrouw, op het moment dat hun laatste paard ligt te sterven. Enkele overgebleven soldaten van zijn regiment verdedigen hem en zijn vrouw tegen de aanstormende Kozakken.

Astérix DE GA





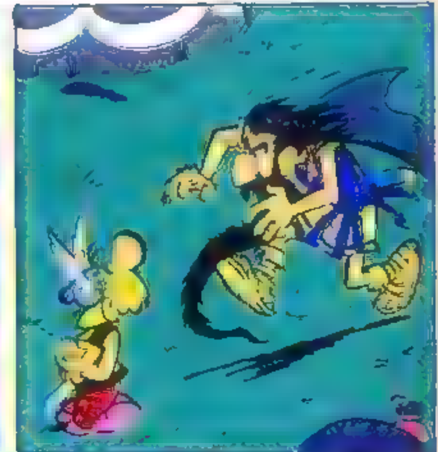




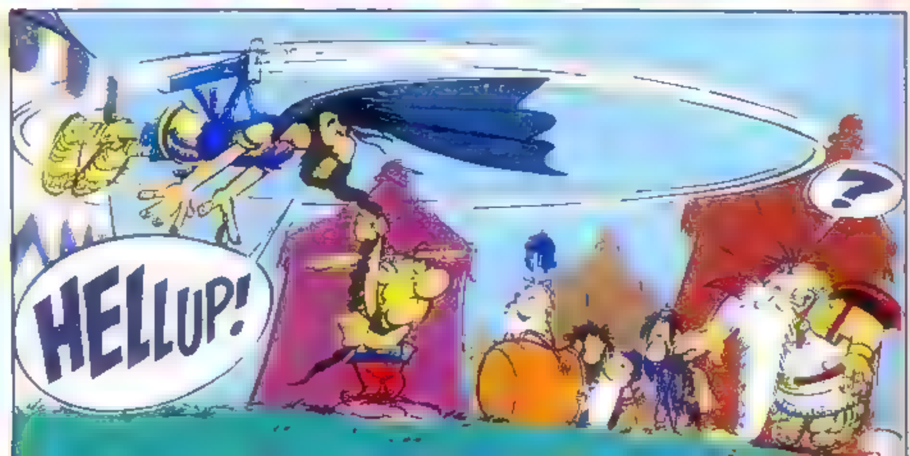












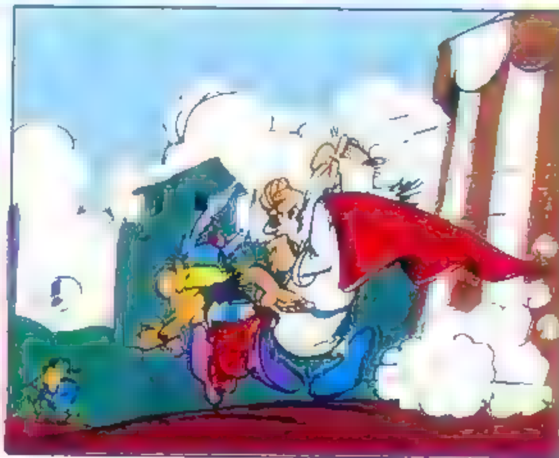
LLIËR

Panoramix heeft in het Romeinse kamp een toverdrank gemaakt die een enorme haargroei veroorzaakte. Wanhopig smeekt Caius Bonus de Galliërs een tegendrank te maken. Om nieuwe verrassingen te voorkomen proeft Asterix eerst.

















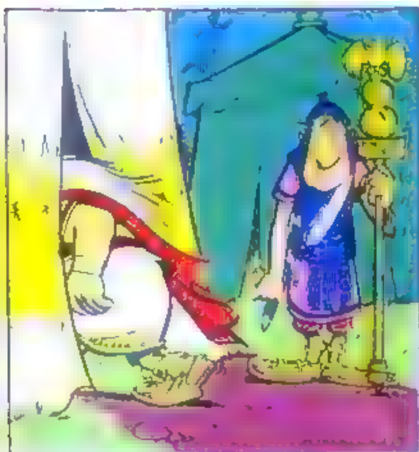





DEZE KEER, GALLIER, RIJG IK JE AAN HET SPIT.


OH CAIUS BONUS, U WORDT IN UW TENT VERWACHT, MET SPOED
?


MET SPOED?
MET SPOED




WIE LAAT ZIJN MANTEL IN MIJN TENT SLINGEREN?


WIL JE AAN CAESAR TERUGGEVEN WAT HEM TOEBEHOORT?
!

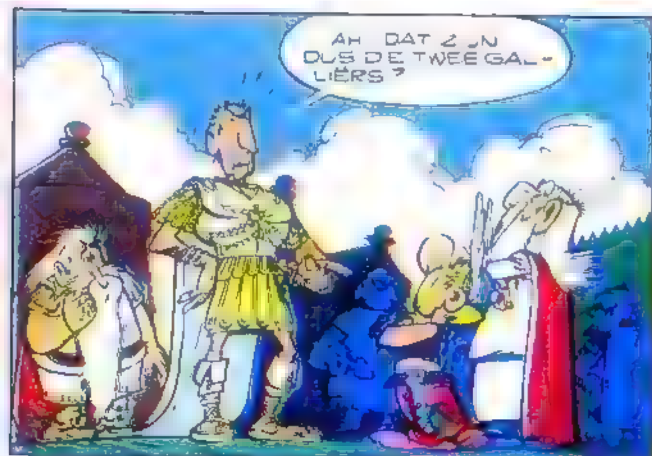

JULIUS CAESAR?
EH... JA


IK BEN GEKOMEN OM EENS TE KIJKEN HOE JIJ OPTREEDT TEGEN DE ONOVERWINNELIJKE GALLIERS. WAT IS ER TE DOEN IN HET KAMP, DAT HET GARNIZOEN ME NIET EENS HET AAN MIJN RANG VERSCHULDIGDE EERBETOON KON BEWIJZEN?


GALLIERS
GALLIERS? HOEVEEL GALLIERS?


?!
!
TWEE


BIJ CLEOPATRA! LAAT MIJ HET TWEETAL ZIEN, DAT IN STAAT IS 'N HEEL GARNIZOEN VAN MIJN SOLDATEN IN REP EN ROER TE BRENGEN



















Maar eerst zijn twee anderen aan de beurt: Spaghetti en Prosjoetto!

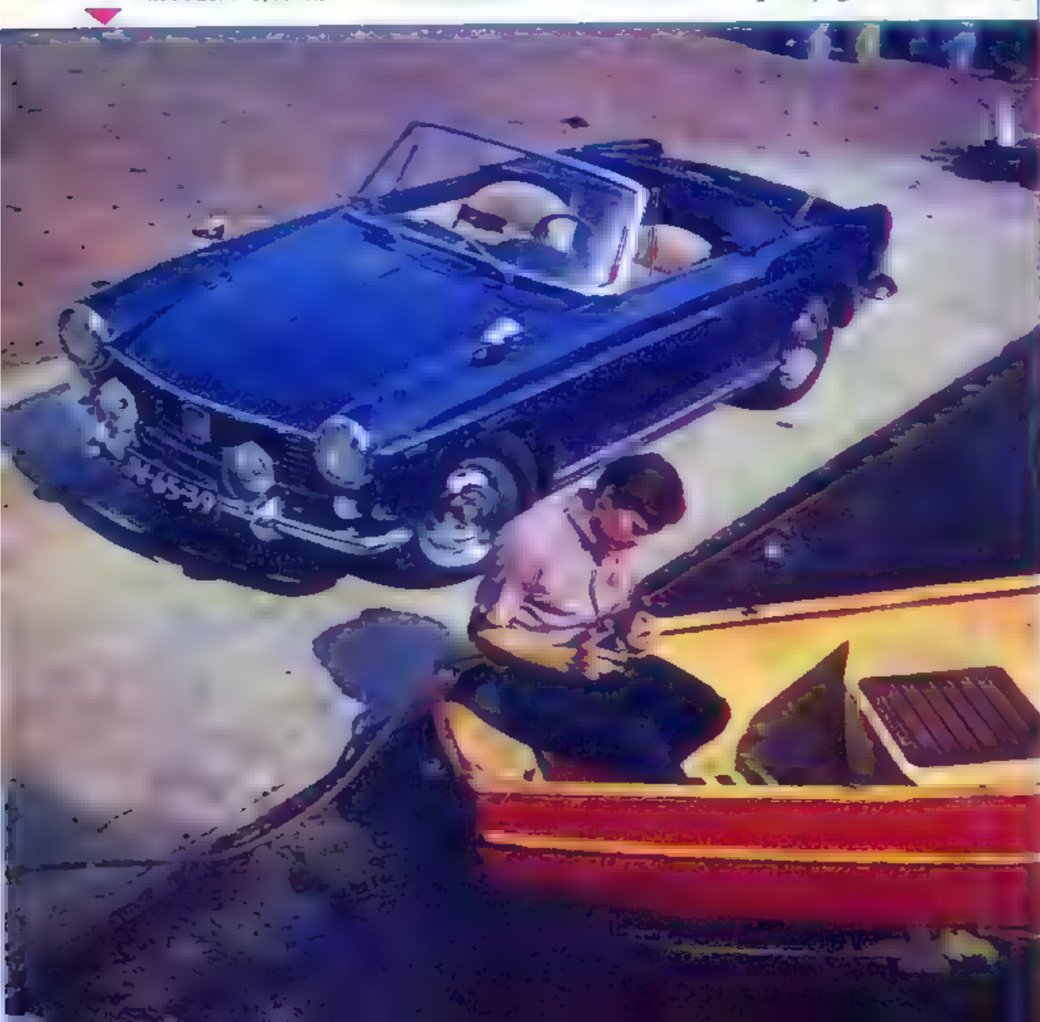
STERREN ACHTER HET STUUR!



DE SPORTAUTO VAN ROB

ALS Rob de Nijs in 1962 niet had meegedaan aan de Romance-talentenjacht en dus met de eerste prijs met een speciale aantekening van de jury in ontvangst had genomen dan zou het Racing Team Holland aan hem een jong en talentvol coureur hebben gehad. Rob bezit namelijk, behalve een grote liefde voor sportwagens, een aanzienlijke hoeveelheid durf, een zeldzaam reactievermogen en een uitstekende rij-techniek, eigenschappen waarop in de wereld van de autorensport veel prijs wordt gesteld. Maar de aanbiedingen van platenmaatschappijen, radio en televisie waren zo aanlokkelijk, dat Rob de wereld van de show is binnengestapt, zodat hij nu alleen in zijn spaarzame vrije tijd zijn blauwe Fiat 1500 Sport over Nederlands autowegen kan jagen. Want tijdens de ritten, die hij moet maken naar de plaatsen waar hij optreedt, rijdt hij samen met zijn Lords in een Volkswagenbusje.

lengte. 4,08 m	FIAT	motor: 1481 cc, 4 cilinders, 80 pk.
hoogte: 1,29 m	1500	max. snelheid: 160 km per uur.
breedte: 1,52 m	CABRIOLET	verbruik: 1 op 10, gewicht: 960 kg.



Rob de Nijs werd als zoon van een autorijschoolhouder — vandaar die grote belangstelling voor auto's — op 26 december 1942 in Amsterdam geboren. Na een opleiding aan de Amsterdamse Academie voor Kleinkunst schreef Rob in op de Romance-talentenjacht van 1962 samen met zijn Lords, bestaande uit Bert de Nijs (sologitaar), Freddy Heeren (basgitaar), Eric Boom (slaggitaar) en Harry Heeren (drums). Het vijftal won de zo begeerde eerste prijs, waarna de ster van Rob en zijn vrienden snel steeg. De Nederlandse tv-kijker maakte drie maanden later kennis met Rob en zijn Lords tijdens een uitzending van het programma „Rooster". Vervolgens traden zij op in de „Rudy Carrell Show" en in een aantal programma's van Henk Scholten.

De weg naar roem was voor hen geopend! Platen als „Voor Sonja doe ik alles", „Stil verdriet" en „Ritme in de regen" werden regelrechte hits. Momenteel heeft Rob zelfs een eigen tv-show, waarin onder meer ook Ria Valk, Trea Dobbs en Marijke Merckens optreden.

Zoals reeds gezegd is Robs sportwagen hij heeft hem nu ongeveer anderhalf jaar buiten het werk op de planken zijn lust en zijn leven. Als de tijd het even toelaat, zit hij met open dak achter het stuurwiel en verslindt kilometer na kilometer. Lang duurt dit feest voor Rob nooit, want zijn notitieboek staat vol, overvol met afspraken voor voorstellingen, platenopnamen en radio-uitzendingen.

EEN TAUNUS VOOR CISKA!

ZANGERES Ciska Peters had haar Ford Taunus 12M voor de foto extra opgepoetst. Hij zag er prachtig uit, ofschoon hij al zo'n twee jaar oud is en een dikke tachtigduizend kilometer heeft gereden. Ciska is over haar auto heel tevreden. „Er zijn veel voordelen aan deze wagen," zegt zij, „om er maar enkele te noemen: hij is snel, zuinig en betrouwbaar, terwijl hij ook een uitstekende wegligging heeft. Nee, wanneer ik een nieuwe wagen koop, neem ik zeker weer een Taunus 12M."
De blonde en slanke Ciska Peters — ze is ongeveer drie maanden geleden getrouwd met de fotograaf Pim ter Linde — begon haar loopbaan als beroeps-zangeres nu precies tweeëneen half jaar geleden, toen ze de nationale finale won van een talentenjacht, die georganiseerd werd door Radio Luxemburg. Tot haar geluk zat ook Willem Duys in de jury en hij raakte zo in vervoering door haar muzikale prestaties, dat hij haar direct uitnodigde voor een optreden in zijn tv-programma „Muziekmozaïek". Het gevolg — een uitnodiging om deel uit te maken van onze vaderlandse zangploeg voor het jaarlijkse Songfestival in Knokke. Ciska zegde haar baantje bij het Nijmeegse belastingkantoor ogenblikkelijk op, stopte met de training voor de Vierdaagse — ze is een verwoed wandelaarster — en legde zich geheel toe op de zangstudie. Dit harde werken werd beloond. Tijdens het songfestival was zij de lieveling van het publiek en werd zij door de Nederlandse pers dè ontdekking van Knokke genoemd, hoewel de Nederlandse ploeg bestaande uit onder meer Rob de Nijs en Ed van Rutten voor de finale werd uitgeschakeld. Bij terugkomst in Nederland werd haar onmiddellijk een platencontract aangeboden. Een week daarna kwam haar eerste plaatje „Wie weet?"/„Lorelei" uit, dat een groot succes werd, evenals haar een half jaar geleden uitgekomen „Niemand zal mijn tranen zien". Ciska, die verleden maand is teruggekeerd van een succesvolle tournee door Amerika, heeft voor haar leeftijd — ze is nauwelijks twintig jaar — een gevoelige en zeer zuivere stem, een grote muzikaliteit en een uitstekende voordracht, waardoor zij ongetwijfeld één van onze meest talentvolle jonge zangeressen is van dit ogenblik!

FORD TAUNUS 12M

lengte: 4,25 m
hoogte: 1,46 m
breedte: 1,59 m

motor: 1183 cc, 4 cilinders, 51 pk.
max. snelheid: 125 km per uur.
verbruik: 1 op 13, gewicht: 845 kg.



WILLEKE EN HAAR WITTE WAGEN

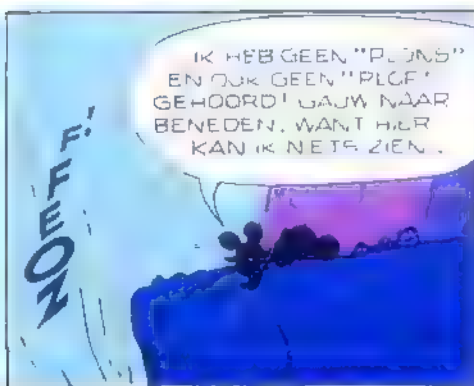
SOMS droom ik van een sneeuwwitte Fiat en van een grootse loopbaan." Dit hoorden wij zo'n vijf jaar geleden Willeke Alberti zeggen, toen ze de platenstudio verliet, waar ze haar eerste plaatje „Als ik je zie" had opgenomen. In die tijd was Willeke nog een onbekende Mulo-scholiere, die 's avonds moeizaam met haar huiswerk bezig was en eens in de week — meestal zaterdagsmiddags — voor de aardigheid werkte in een Amsterdamse dameskapsalon. Nu, vijf jaar later, is er wel het een en ander veranderd in Willekes leven. Nu is zij een topster, die avond aan avond op de planken staat, die samen met haar vader een eigen tv-show heeft en die onlangs enige interessante aanbiedingen kreeg van de Duitse en Oostenrijkse televisie. Willeke Alberti werd als Gertruda Verbrugge op 3 februari 1945 in Amsterdam geboren. Na de lagere school bezocht zij de Mulo en nam op aandrang van haar toen reeds beroemde vader piano- en zangles. En niet tevergeefs! Want toen zij haar kans kreeg — ze moest invallen voor haar zieke papa — was het publiek in de zaal van het Amsterdamse City Theater zo enthousiast over de muzikale verrichtingen van het jonge meisje, dat zij haar „Tintarella di Luna" vijf maal moest herhalen. Zij werd in contact gebracht met de platenmaatschappij Phonogram, zong en bracht met haar zuivere stem de toehorende platenmensen in vervoering. Het tekenen van een contract was de volgende stap. En zo veranderden de schoolbanken in opnamestudio's en werden de huiswerkschriften vervangen door muziekboeken. Vooral door de steun van haar vakbekwame vader ontwikkelde Willeke zich als een tienerster van formaat. Een bewijs daarvan is zeker de gouden plaat, die zij veroverde met „Spiegelbeeld".
Willekes droom is werkelijkheid geworden! Ook wat de sneeuwwitte auto betreft, hoewel het geen Fiat is geworden. In het begin van dit jaar kocht zij een witte B.M.W. 1800. Waarom een B.M.W. 1800? Omdat Willeke het een betrouwbare en vooral snelle wagen vindt. Zij schrikt er niet voor terug haar gaspedaal tot zo'n honderdveertig kilometer snelheid in te drukken. Verder vindt zij het heerlijk, dat deze auto beschikt over slaapkussens, waardoor zij onderweg zo nu en dan even kan uitrusten. Zij heeft er al zo'n slordige vijftigduizend kilometer mee gereden zonder dat de auto haar ook maar een ogenblik in de steek heeft gelaten, behalve dan die keer, dat ze midden in de nacht met een lekke voorband stond ergens op een stille landweg in de Brabantse Peel. Een late fietser — hij ontpopte zich als automonteur — bracht gelukkig redding, zodat Willeke tien minuten later haar reis naar huis kon vervolgen.
Willeke Alberti is dus best tevreden over haar auto, hoewel ze af en toe — en dat is begrijpelijk — een oogje waagt aan de Fiat sportwagen van Rob de Nijs, ofschoon de kleur daarvan niet wit, maar diep blauw is..

▲ **B.M.W. 1800**

lengte: 4,50 m
hoogte: 1,45 m
breedte: 1,71 m
motor: 1773 cc, 4 cilinders, 90 pk.
max. snelheid: 163 km p. u.
verbruik: 1 op 8,
gewicht 1091 kg.

Mickey en Goofy













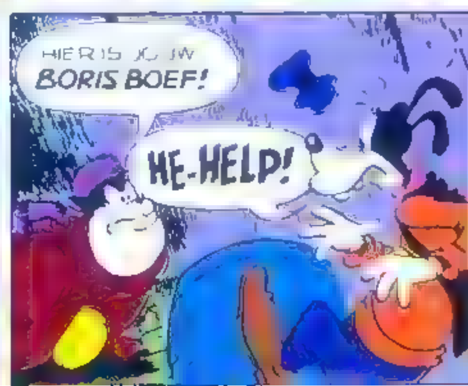













KOM, GOOFY, GEEN PANIEK. HET IS EEN MASKER EN DIE VENT IN DE BOOT WAS EEN BEDRIEGER
EEN MASKER? EEN B BORIS-MASKER?


DIE KEREL WILDE NATUUR DAT WIJ DACHTEN, DAT **HIJ** BORIS BOEF WAS. NOU, DAAR IS HIJ IN GESLAAGD!
M-MAAR WAAROM?


ER BEGINT ME IETS TE DAGEN ... IK GELOOF DAT IK BEGRIJP WAT DE BEDOELING VAN ONZE VRIEND BORIS IS!
M-MAAR DAT


DAT HOOI IS VOOR DE **PAARDEN!** IK VERMOED DAT DE MAN, DIE ONS NET BIJ DE NEUS GENOMEN HEEFT, DOOR DEZE TUNNEL OP EEN PAARD NAAR DE ANDERE KANT VAN DE BERG GEGAAN IS. ALS WIJ NU EEN FAKKEL HADDEN.
M-MAAR WAAR IS ..


BORIS BOEF? MISSCHIEN IS HIJ HIER, MISSCHIEN NIET. DE MASKERS VERKLAREN IN IEDER GEVAL ZIJN OPTREDEN OP DRIE PLAATSEN TEGELIJK


DE LEDEN VAN ZIJN BENDE DRAGEN NATUURLIJK ALLEMAAL ZO'N MASKER EN BRENGEN ZO DE BEREDEN POLITIE OP EEN DWAALSPOOR.


VOOR WE TERUGGAAN, WIL IK EERST NOG EEN KIJKJE NEMEN IN DE TUNNEL, LATEN WE VOOR DE ZEKERHEID ONS KAMP OPBREKEN ...


LATER
TOT ZOVER IS ALLES GOED GEGAAN. NIEMAND WEET DAT WIJ DIE GEHEIMZINNIGE TUNNEL ONTDEKT HEBBEN ..


HIER MOETEN WE VLAK BOVEN DE INGANG ZIJN. IK LAAT ME AAN DIT TOUW ZAKKEN.


HOUD JIJ DE RIVIER IN DE GATEN EN GOOI EEN STEENTJE NAAR BENEDEN, WANNEER JE IEMAND ZIET. IK TREK EEN PAAR KEER AAN HET TOUW ALS ANTWOORD.
GOED, M-MICKEY!


EEN POOSJE LATER
DAG, OUDE JONGEN! HM! JE ZIET ER STEVIG GENOEG UIT OM DIE DIKKE BORIS BOEF TE KUNNEN DRAGEN!
HI-I-I-I-I!


KIJK EENS AAN. EEN VOLLEDIG INGERICHTE KAMER. WAT IS DAT? EEN KAART MET VERSCHILLENDE STEDEN EN HANDELSPOSTEN AFGEKRUIST!


IK BEGIN HET NU AARDIG DOOR TE KRIJGEN! KIJK EEN AANTEKENBOEK!


HM ... EERSTE RONDE ... HANDELSPOST PRAIRIEZICHT ... FORT VERLOREN LAND ... HANDELSPOST BIZONKLAUW ... FORT KARBOE. DERDE RONDE ..... ZOZO! DIT IS PRECIES WAT IK HEBBEN MOET!
WORDT VERVOLGD

Mortimer waagt zich in het hol van de leeuw wanneer hij in het hoofdkwartier van Olriks bende doordringt. Na een hevig gevecht weet hij Youssef en de Berendias uit te schakelen en belt de hoofdcommissaris om hulp, maar op dat moment gaat er ergens in de kelder een deurtje open.

HET GEHEIM van de...





























GROTE PIRAMIDE





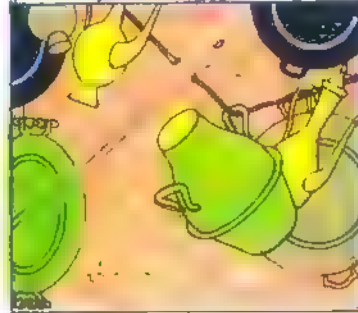
















































Wéér is het Olrik gelukt uit handen van de politie te blijven...



en professor Mortimer zal nu nòg meer op zijn hoede moeten zijn!

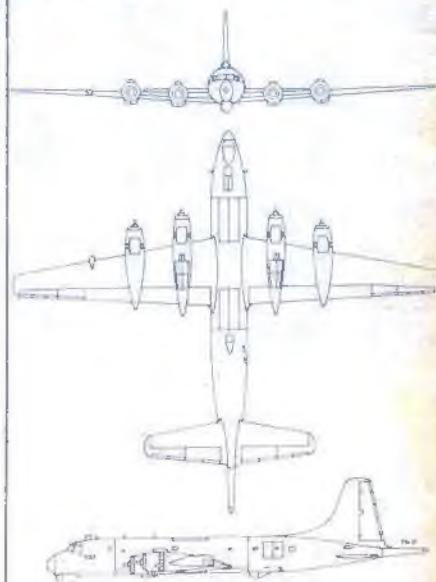
DE CANADAIR ARGUS

DOOR HUGO HOOFTMAN

HET marinevliegkamp Valkenburg bij Leiden heeft enkele merkwaardige vliegtuigen zien komen en gaan. Een Amerikaanse Lockheed Orion is toch bepaald geen toestel dat je elke dag boven Nederland kunt zien, en dat zijn een Franse Breguet Atlantic en een Canadese Canadair Argus ook al niet! Zij waren dan ook met een speciaal doel naar het vliegkamp gekomen. Marinevliegers hebben erin gevlogen, in de Orion, in de Atlantic en in de Argus, want een van deze drie zal de opvolger worden van de Lockheed Neptune, waar de marine op het ogenblik mee vliegt. Nu hebben wij de Orion en de Atlantic al eens in PEP besproken, daarom leek het niet zo'n gek idee deze week iets over de Argus te vertellen. Het is een viermotorige onderzeebootbestrijder, in dienst bij de Royal Canadian Air Force. De fabrieksnaam van het toestel is Canadair CL-28, de Canadese luchtmacht spreekt van de CP-107 Argus. De machine is ontwikkeld uit de Bristol Britannia, maar in plaats van schroefturbines zijn zuigermotoren ingebouwd. Kenmerkend zijn de radarkoepel onder de punt van de neus en de lange spitse radarzuil achter aan de staart. In totaal zijn er 21 radio- en radarinstallaties in de Argus te vinden. Een vijandelijke onderzeeboot heeft bijzonder weinig kans aan de speurende „ogen" van een Argus te ontkomen. Ben je een béétje thuis in de Griekse mythologie? Dan moet je begrijpen waarom het leger de naam Argus heeft gegeven aan het toestel. In een van de oude Griekse verhalen is Argus namelijk een honderdogige wachter, de waakzaamheid zelve.
Als je van iemand zegt dat hij met Argus-ogen rondkijkt, bedoel je daarmee dat die iemand probeert, zelfs dóór allerlei dingen heen te kijken om toch maar vooral alles te zien wat er te zien is. De Canadair CL-28 Argus hééft ogen, waarmee hij door alles heen kan zien...
Het toestel kan 24 uur onafgebroken en zonder bij te tanken in de lucht blijven, waardoor er dus enorme patrouillevluchten boven de zee mee kunnen worden gemaakt. Natuurlijk moet de Argus dan ook wel verschrikkelijk veel benzine kunnen meevoeren: 32.676 liter! Nieuw is de Argus niet, het prototype vloog al op 21 december 1956. In mei 1958 kwam het toestel in dienst bij het Maritime Air Command van de Canadese luchtmacht, waarvoor er maar 33 gebouwd zijn. De Argus is allang niet meer in produktie. De belangstelling van onze Marine Luchtvaart Dienst lijkt dan ook wat wonderlijk, omdat de Orion en de Atlantic aanzienlijk moderner zijn. Misschien wil Canada ons deze machines voor een prikje (of gratis?) leveren... In ieder geval zijn we benieuwd welk toestel de opvolger zal worden van de Neptune!

TECHNISCHE GEGEVENS CANADAIR CL-28 ARGUS

Afmetingen: Spanwijdte 43,37 m; lengte 39,09 m; hoogte 11,19 m.
Gewichten: Leeg 36.740 kg, vlieggewicht 67.130 kg.
Motortype: Vier Wright R-3350 Turbo-Compound zuigermotoren van elk 3700 pk.
Prestaties: Max.snelheid 467 km p. u., kruissnelheid 282-322 km p. u., plafond hoger dan 6100 m, vliegbereik meer dan 6440 km.
Bewapening: Twee bomschachten van 5,50 meter lengte, waarin voor 1815 kg aan torpedo's, mijnen, bommen etc. gehangen kunnen worden. Twee raketten van 1725 kg onder de vleugels.





DE SCHAT *van* SCHARLAKEN RACKHAM

Kuifje is in volledige duikersuitrusting op de bodem van de zee aan het zoeken naar de schat in het wrak van DE EENHOORN. Terwijl de bemanning aan boord gespannen wacht op een signaal van Kuifje, ontdekt hij het wrak, maar . . . .





























DE SCHAT *van* SCHARLAKEN RACKHAM





























N.V. **Nederland**: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z, Postbus 497, Telefoon 020-721361. Prijs
per 13 nummers. Giro 390021. **Ned. Antillen en Suriname**: ƒ 20,80 per jaar. **België**: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen, Telefoon 396164 P.C.R. 86491. Prijs 7 frank. **Overig buitenland**: ƒ 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

